

Posudek školitele

Plynové komory v KL Lublin ve světle poválečného bádání.

Michal CHOCHOLATÝ

Bakalářská práce, ÚHSD FF UK, Praha 2012

Nacistická vyhlazovací politika je dodnes předmětem debat a nejednou i různých kontroverzí. Hlavním cílem autorovy práce bylo zmapovat – na příkladě koncentračního tábora Majdanek (v oficiálním dobovém pojmenování *KL Lublin*) – podoby systematické likvidace lidí, počtu plynových komor i vývoje jednotlivých forem vyhlazování. Autor ve své práci přitom propojil dvě perspektivy. Předně, zaměřil se na samotné způsoby vyhlazování – techniky, odhadované počty zabitých lidí, prostorové a stavební aspekty vyhlazování. K tomu pak připojil velmi důkladnou reflexi toho, jak v poválečné době jednotliví autoři k tématu přistupovali. Kromě technik samotného vyhlazování tak odhalil i rozdíly a proměny v pojmání nacistického násilí.

V obou ohledech odvedl velmi kvalitní práci. Z perspektivy školitele musím ocenit nejen pečlivost zpracování, ale i systematickosti, s níž autor budoval svou argumentaci, vycházel vsříc podnětům, které získával a vsřebával buď v rámci seminárního vystoupení anebo na konzultacích. Práce je tak nejen velmi důkladně zpracovaným, ale i dostatečně promyšleným dílem, které dokládá, že autor maximálně využil bakalářské studium historie pro rozvoj svých badatelských dovedností.

Členění práce je velmi přehledné. Po představení geneze tábora se autor věnuje různým metodám likvidace lidí a úloze Sonderkommand. Dovolím si soudit, že stěžejní pro autorův další vědecký vývoj jsou kapitoly čtyři až osm. Autor se zde jednak věnuje vzestupu zájmu o holocaust a jeho různým podobám – a to jak žánrově (vědecká pojednání, populární literatura, filmy), tak lokálně (sovětské, německé, polské). Jednak dále velmi detailně líčí jednotlivé sporné aspekty poválečné historiografie, zabývající se konkrétními stavbami a jejich možném využití (v návaznosti na dobu vzniku, podobu a velikost staveb atd.). Právě zde autor prokázal asi nejvíce řemeslných dovedností i schopnost přesvědčivě obhájit svá stanoviska.

Za zvláštní zmínku jistě stojí skutečnost, že se autor vůbec neomezil na důkladné zpracování sekundární literatury (od r. 1944 do dnešních dnů), ale že naopak neváhal přikročit také ke studiu pramenů – zejména ve Státním muzeu na Majdanku. Vytčené otázky (zejména ohledně fungování jednotlivých budov – jejich počtu, velikosti, možným funkcím ve vztahu k zabíjení, proměn těchto funkcí atd.) tak mohl zodpovědět s neobvykle podrobnými znalostmi.

Vůči předložené bakalářské práci nemám fundamentální námitky a velmi rád ji doporučuji k úspěšné obhajobě.

PhDr. Michal P u l l m a n n , Ph.D.